

A tanú versei

Te csak maradj!

— Farkas Dezső (posztumusz) verseskönyve —

Talán a Dorozsmai Napló kezdeményező energiájának is szerepe van benne, hogy az 1992. január 24-én meghalt költő, akinek az evilági életben csak a kántorság jutott, s rövid ideig a hitoktatói misszió, — negyven év költői terméséből válogatás szülessen, s hogy októberben megjelenjen a fenti címmel egy verseskötet.

A válogatást is elvégző érzékeny- okos szerkesztő, Zsoldos Sándor irodalomtörténész A tanú versei címmel mérleget is készített a dorozsmaiak előtt oly ismert — és sokunk számára immár csak verseiben megismerhető Farkas Dezsőről:

„Farkas Dezső verseinek vékony, de átfogó válogatásával egész életéről kívánunk tanúságot tenni. Hit — élet — költészet — szolgálat egybefonódnak, szétválaszthatatlanok és ki is egészítik egymást, csak így együtt lehetnek teljeseek. Egész felnőtt életét Isten szolgálatában töltötte — a dorozsmai emberek között. Énekekkel, imádsággal szolgálta az Urat, vigasztaló és erőt adó szavakkal ember-testvéreit. Versei is e kettős kötésben születtek, melyek összegyűjtéséhez a kegyelet is elégséges indok lenne, de e művek színvonala volt a döntő, hogy kötetben megjelenjenek... Verseivel az ötvenes években sokszor kopogtatott egyháza értő embereinek ajtaján, de belülre, a nyomtatott sajtóba, sosem került, másutt pedig nem kereste a megjelenést... Nem tudni, mi lehetett az oka annak, hogy nem jutott el a publikálásig...”

A szerkesztő jelzi: figyelmével leginkább a nagy katolikus költő, Sík Sándor tüntette ki.

Itt van kezünkben a szép kötet!

Anderle Ádám

Te csak maradj!

Kétfelé szakítva vár a világ,
Te maradj, hisz hited ideköt,
ott kint látod, hogy hervad a virág,
— keresem, s megtalálom-e Öt?

Lelkemben lidércek lángja lobog,
csábít szirének édes dala,
miért is vágyik a szív, ha dobog?
— s hová tűnt lelkem akarata?

Tudom, mit vágyok, el nem érhetem!
csillagfényt ivó bús szörnyeteg
kussadtan ülök a vulkánhegyen
és hallgatom lent a kőveket.

Fehér fogaim sötétbe vájnak
és recseg, ropog az ég s a föld.
De Te csak maradj! Engem az árnyak
vérivó serege már megölt.

A kötet címadó verse 1951-ben született Kalocsán. Címzettje Szentgyörgyi József, Farkas Dezső akkori teológus társa, barátja volt.

Farkas Dezsőné „emlékeztetőül” postára tett egy ajándék-kötetet. Baja városából a boríték visszajött a feladónak: a címzett m e g h a l t. A kötetet egy íróasztalfiók mélye őrizi atól a naptól fogva, fekete szalaggal átkötve.

fi—

Vers-est

Farkas Dezső: Te csak maradj! című verseskötetének bemutatására 1993. november 26-án este 6 órakor kerül sor a dorozsmai könyvtárban

Bevezetőt mond: Zsoldos Sándor irodalomtörténész.

Verset mond: Ácsné Fekete Ilona, Ifj. Farkas Dezső (gitár), Sebők Péterné (Gyuris Mária), Vass József.

A kötetet a helyszínen özv. Farkas Dezsőné dedikálja.

Szeretettel várjuk az érdeklődőket!

A
legfontosabbat
újra kezdhethetjük

ÁDVENT — eljövétel. Nemcsak mi készülődünk lelkes éberségben, találékonan a megújulást keresve. VALAKI jön hozzánk egyre személyesebb, bensőségebb találkozást felajánlva. Ezért jelent minden esztendőben az egyházi év első négy hete, a karácsonyt megelőző négy vasárnap őszinte, megújító várakozást és ennek gyümölcseként bensőségebb találkozást Jézussal és általa a Szentháromság-Egy-Istennel. És természetesen egy-szersmind a felebaráttal. („feleim” = testvéreim)

Mindez nem történhet meg tárgyilagos önismeret, alapos önvizsgálat és őszinte bűnbánat nélkül. Éppen a megtérés (újra, még odaadóbban rá / visszatérek Jézus követésének útjára) teremt megfelelő légkört, készít alkalmas utat a hozzám is érkező Emberfia — Isten Fia számára. Ennek jótékony hatása tapasztalható lesz egyéni és közösségi életünk minden területén.

A fentiek beszédes jelképe az *ádventi koszorú*. A remény örökzöldjét a bűnbánat lila szalagja fogja át, rajta egyre több fény lobban fel világosságot árasztva, áttörve a fizikai és lelki sötétséget. Gyerekek, fiatalok! Ouhonaitokban készítsétek el, hogy családotok minden tagját hangolja a remény-ébredésre, a szeretet fényének felragyogtatására!

A másik ádventi, de már karácsonyra készülő, keresztény népszokás a *Lucabúza*. December 13-án kell elkészíteni, és karácsonyra szép, eleven zöld dísz lesz belőle a karácsonyfa alatt, betlehem mellett, az ünnepi asztalon.

Ehhez még hozzájárul az ádventi LELKIGYAKORLAT Laurinyecz Mihály atya vezetésével. Időpontja: december 10—11—12. péntek—szombat—vasárnap este 17.30 óra.

A lélekben való felkészülés teszi hitelessé a külső felkészülésünket. Mindenkit szeretettel várunk bensejében is újuló templomunkba.

Mádi György plébános

Gyársirató II.

Akiket először kértem fel a „textiles” emlékeik megidézésére — Tóthmihály Mihály, Varga István, Császár Jenő — ma is itt élnek Dorozsmán, nyugdíjasként. Ők hárman segítettek abban, hogy az egykori szönyegszövő mecénásainak névsora teljes legyen. A korabeli felügyelő bizottság tagjai: Sztríha Kálmán esperes plébános mellett, Dr. Vajdovich Béla községi főjegyző, Rácz Rudolf községi főbíró, Szabó Gyula iskolai igazgató és Gresz Jenő állami iskolai tanító voltak, öten.

Életükben, munkájukban nagyon sok a párhuzam, sorsuk vonala gyakran kereszteződött. Egy időben mindhárman hallgatói voltak a Műszaki Egyetemen, sőt Varga István és Császár Jenő egy napon vette át a diplomáját, gépész ill. textilmérnökként. Varga István 1942-től inaskodott, majd géplakatosként szabadult. 1944-ben került (nyáron) a dorozsmai pamutszövő műhelybe. Gépésztechnikusi tanulmányait 1945 után kezdte, érettségi után, 1950-tól az üzem műhelyvezetője. Műszaki Egyetemre csak a harmadik kísérlet után vették fel. Évek múlva (1956 után) tudta meg az akkori párttitkártól, hogy felvételi kérelmét „politikai okokból” valószínűleg nem is továbbították.

Az egyetem harmadik évében (1964) került a Szegedi Textilművekbe, az egyetem befejezésének évében már a Textilművek főenergetikusa volt s innen nyugdíjazták. Varga István ma is a tisztelet hangján idézi fel Nagymihály Gáspár alakját, egyéniségét. Felírt nekem, hogy csak elvétve — másokat idézve — nevezi az egykori gyáralapítót „Gazsinak”. „Különleges érzéke volt a jó szakemberek kiválasztásához, azokkal vette körül magát.” — meséli Varga István. Megtudjuk azt is, hogy gyakran a politikailag üldözött embereket kárhoztatta. Pestről és Újszegedről is eljötték hívására, néhány név a sorból: Szűcs Gyula, Polgár Sándor, Lénárt Sándor, Csör Miklós, Tari Sándor. Az építkezést egy szegedi mérnök — Papp András — irányította. A háború után Dél-Amerikába (Caracas) vándorolt. Sokan emlékeznek Tóth Sándorra, aki már a háború előtt is itt dolgozott és a hadifogságból hazatérve jelentkezett Nagymihály Gáspárnál. Az ilyen — Tóth, Tari — formátumú emberek később, a Gunczelnéféle vezetés alatt sem hagyták veszni a gyárat.

Közülük nem egy — így Csernák József gépészmérnök — lett később fővárosi gyárigazgató (Kispesti Textil). Legenda számba ment, ahogyan például Lénárt Sanyi bácsi két hét „megfigyelés” után kijelentette egy fiatal lányról: „ebből szövönő lesz”, vagy „kár a fáradságért”. Soha nem tévedett.

Legelső főnöke, Nagy Pista bácsi — cmlíti szeretettel — jó műhelyfőnök volt. A legnagyobb elismerésnek számított — bár rikán mondta szemtől szembe — ha kijelentette valakiről: „Közénk való.”

Nagymihály Gáspárt szerették a munkásai. Az úgynevezett „kalóriás” világban gyakran fizette bérüket élelemben: liszt, bab, cukor, stb. Kirándulásokat szerveztek a „Főnök” teherautójával. Dorozsmán is volt boltja, s bizony kevés leány és asszony távozott onnan vásárlás nélkül. A nagy

„alkusz”, a szervező, kereskedő, tehetőségével mindenkit „meggyőzött”. A háború után többször letartóztatták — kiengedték. Távollétében újra meg újra megjelentek a „csendestársak”, biztosítva „védelmükről” az üzemet, majd eltűntek.

1947-ben betelt a pohár, Nagymihály Gáspár családjával elhagyta az országot. Több mint négy évtized múlva látogatott először haza, kézfogásra, találkozássra a régiekkel.

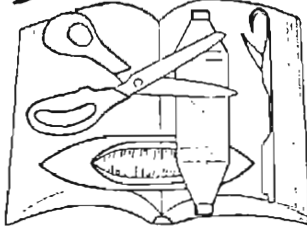
1956-ról Varga István rövid és pontos értékelése — „a gyárban nem történt semmi” — nem fog vitát kavarni. A munkástanácsba — szakszervezeti vezetőként — őt is beválasztották. Nem volt fegyveres megmozdulás. Később Tóth Sándor telepvezetőt „nemzetőrség” szervezésének vádjával le akarták tartóztatni. Baráti kezek „nyúltak” érte, egy szanatórium védő falai közé küldték, betegsége hivatkozva.

Az 1956 utáni vezetés szerencsére egyetértett abban, hogy továbbra is szükség van jó szakemberekre, akit lehetett tanulni küldtek s így az egyetem elvégzésének sem volt akadálya.

Új korszak a szövőüzem életében sok-sok összetevővel, konfliktussal induló hatvanas évek időszaka s végül 1963. A dorozsmai pamutszövő ugyanis ekkor lett a Szegedi Textilművek telephelye. Legközelebb ezt az időszakot szeretnénk fölidézni, beszélgetőtársam: Császár Jenő és Varga István segítségével.

Filo

Bakay Nándor

Szakközép- és Szakmunkás képző Iskola Szeged

Iskolánk 1993. november 24-én 15.00 órától tartja a pályaválasztási „Nyitott kapu” rendezvényeit.

Programja:

— tájékoztató az iskoláról, továbbtanulási lehetőségekről

— szakmai kiállítás megtekintése

— szaktantermek és tanműhely bemutatása

— divatbemutató a tanulók által készített termékekből

Örülünk, ha az érdeklődő tanulók és szüleik részt vennének a programokon és ezzel segítségükre lennének a pályaválasztásban.

az iskola vezetése

Vittek itt mindent!

Érdeklődésünkre, a Városi Rendőrkapitányság I. számú rendőrállomásától megtudtuk, hogy Dorozsmán a III. negyedévben milyen és mennyi bűneset elkövetésére került sor. A teljesség igénye nélkül, csupán ízelítőt adunk olvasóinknak. A palletta igen változatos.

A nyár végefelé (strandszezon) sűrűn előfordult a sziksóstói strand előtt tárolt gépkocsik feltörése, amelyekből főként a rádiómagnó, a készpénz, az iratok, szerzőkönyvek tűntek el ügyes kezek munkája során. Voltak viszont akik a környezetkímélő járművekre specializáltak magukat. Legyen az kempingkerékpár, vagy Mountain Bike.

A kiskertek hétvégi házait igencsak nagy szeretettel látogatták a hívalan vendégek. Munkájuk során tűntek el a fűnyírók, gázpalackok, az elektromos sövénynyírók, rotátorok, szivattyúk, de aki aranyékszerét, video- és hifikészülékét ott tárolta, az sem tudhatta biztonságban vagyontárgyait. A behatolás módja: az ajtók, ablakok lefeszítése, levágása.

A külterületen lévő tanyákat is rendszeresen felkeresték a mezőgazdasági munkákból csak a betakarítást kedvelők. Vittek a sárgarépat, zöldséget, almát, burgonyát, őszibarackot, de az önkormányzat tulajdonában lévő Faragó dűlői tanyából a bort is. Hiánylistára került föl egy tekeres 16 m x 45 m fólia, sőt egy parabolaantenna.

Ne gondoljuk, hogy a belterületen eközben tétlenkedtek az erős fiúk. A Délibáb utcában (ajtóbetörés) televízió, videomagnó, a Jerney utcában és a temető előtt parkoló autókban autósrádiós magnó és készpénz, a Tornádó Kft. tulajdonában lévő levegőkulcs készlet, a Szélmalom Vendéglőben készpénz került — ideiglenesen? — tulajdonukba. A Bölcs utcai iskolát kétszer is meglátogatták az ablakon át, egyszer iskolakezdeés előtt, de utána is, magukkal vive rádiót, lemezjátszót, magnót.

Magánházak udvarán tárolt kerékpárok, motorkerékpárok cseréltek gazdát, de előfordult hogy a lezárt gépkocsik ülésai, lámpatestei és egyéb felszereléseit hűlt helyét keresték a tulajdonosok. Az ABC üzletek, vendéglátóegységek előtt hagyott kerékpárok, vagy a nagybani piac előtt hagyott utánfutó után is futhatott a tulajdonos.

Mint az elején említettem, ez csak a rendőrségre bejelentett esetek töredéke. De úgy tudom, hogy Dorozsmán egy új szokás van kialakulóban. Ha valakinek ellopták a kerékpárját vagy feltörték a gépkocsiját, a megfelelő szórakozóhelyen, a megfelelő személynek be kell jelentenie, és némi készpénz lefizetése után visszakérülhet tulajdonába a nélkülözhetetlen irat vagy jármű. Ez egy jó társasjáték, — de kinek?

Reméljük a jövőben ez nem így folytatódik!

Mucsi

LENNI VAGY NEM LENNI!

Mostanában sokat hallunk arról, hogy a Tüdőgondozó megszűnését tervezik Dorozsmán az illetékes szervek. Ezek ellen a lakosság is és Thurzó Ferenc önkormányzati képviselő, Szeged Város egészségügyi bizottságának alelnöke, valamint Jenei Ferenc önkormányzati képviselő is szót emelt. Egy optimális tényfeltárást készítettek a dorozsmai Tüdőgondozó működéséről, szükségességéről, majd elküldték az illetékes szerveknek.

A tényfeltárást szövege a következő:

„Kiskundorozsmán közel 50 éve működik Tüdőgondozó Intézet. Ellátási területe 6 község (Bordány, Üllés, Sándorfalva, Szatymaz, Zsombó, Forráskút) és Szeged kiskundorozsmai városrésze — kb. 33 000—35 000 lakos. 1991-es évi forgalom 8015 fő, 1992-es forgalom 9080 fő, 1993 év szeptemberéig 4685 fő volt.

A Tüdőgondozó feladata: a preventív, felkutatás, szűrés, a tumoros és tbc-s betegek felkutatása, kezelése, a panaszos, önként jelentkező betegek ellátása, a házi orvosok, rendelőintézetek, üzemorvos, BM-orvos által küldött betegek konziliáriusi vizsgálata, specifikus, aspecifikus betegek kezelése, gondozása. Keresőképtelenség elbírálása, nyilvántartott esetek táppénzes állománybavétele.

Tüdőkórház által elbocsátott betegek utókezelése. Légzésfunkciós vizsgálatok, véleményezés elvégzése. Mellkas rtg. és tomographias felvételek készítése a pontos diagnózis érdekében.

Tüdőszűrés ez évben 5 községben még nem volt.

Új tbc-s beteg ez évben 5 fő, 1992-ben 10 új beteg volt. Tumoros betegünk 43 fő, ebből új beteg 8 fő. Feladat még újszülöttkori BCG heg ellenőrzése, és minden évben a 10 éves korosztály Mantoux-zása és re BCG-se. Továbbtanuláshoz, munkába álláshoz vizsgálatok és igazolás kiadása.

Az egyre szaporodó asztmás és allergiás betegek kezelése, gondozása.

A centralizálás következtében a távolság növekedésével, az idő és utazási költségek emelkedésével kell számolnunk, és ezeknek társadalombiztosítási, finanszírozási költségei sem elhanyagolhatók.

Dolgozói állomány: 1 főorvos, 2 asszisztens, 1 takarító.

Ezen adatok figyelembevételével, konztulálva a négy körzeti, és két gyermekorvossal, a Városrészi Önkormányzattal, a folyamatos ellátás biztosítása érdekében nem járul hozzá a dorozsmai Tüdőgondozó Intézet felszámolásához.”

Bízunk, hogy a lakosság is ezt így látja, és támogatja ezen intézmény fennmaradását, hiszen mindez értünk, lakosokért történik. Megkímélve minket a felesleges utazásoktól, és idővesztésegtől is. A létszám, amellyel működik az Intézmény, minimális, tehát teljesen érthetetlen ezen intézmény megszüntetésére tett kísérlet. Lelassítaná azt az egészségügyben megkezdett alkotó kezdeményezést, amit elkezdtek a légzőszervi, daganatos, valamint a TBC felszámolásáért az érintettek.

Móra Mihályné

A fészek melege

Valószínű kevesen tudják, hogy a „Fészek” Nagycsaládok Egyesületének dorozsmai tagjai is vannak. Az egyesületnek Szegeden a Nyitra utca 15. szám alatt van a központja. A dorozsmai csoportvezető munkát Szekeres Gézáné, Klárka végzi. Ezt a megbízást szívesen látja el, hiszen tudja, hogy milyen sok segítséget nyújt az egyesület.

Munkájában sokat segítenek a gyermekei és a férje. Sok kispótlásra van szükség, ha a telefonon megérkezik az információ. A családtagok értesítik a dorozsmai egyesületi tagokat. Kedvezményes vásárlási lehetőségek, színházbérleti kedvezmény, üdülési ajánlatok állnak a rendelkezésükre. A különböző rendezvények teszik színesebbé a hétköznapokat. Ilyenkor jönnek össze a nagycsaládok egy igazi nagy családdá.

Az együvértartozás itt sokkal fokozottabban jelentkezik, mint más családoknál. Szekeresék is hét gyereket nevelnek, csodálatosan, művészi fokon. A 14 éves Szilvián, a 12 éves Erikán, a 11 éves Juditon, a 9 éves Róberten, a 8 éves Tamáson, a 6 éves Zalánon, és a 4 éves kicsi Nórán meglátszik szüleik áldozatos, de örömteli munkája. Szerények, kiegyensúlyozottak, szorgalmasak a gyerekek. A nagylányok szívesen segítenek a házimunkában hétféteken.

Hétközben elég elfoglaltak a különórákkal, szakörökkel. Erika és Judit hegedülni tanul a Zenekiskolában. Az iskolásfűk tanulását az édesanya fokozottabb figyelemmel kíséri, hiszen ők a matematikát gyakorolják, de azért jut figyelem a nagylányokra is, ezt jelzi a konyha falán elhelyezett öt órarend. Mint egy igazi „karmester” irányítja a család munkáját. És itt vannak még a kicsik, ők a kisovisok. Ők a kiskedvencek, mindenki őket kényeztet. Látogatásom alatt is kézzel-kézzel jártak.

A szülők a főlkül telhetően mindent megteuer a gyerekek fejlődéséért, kényelmes, tágas, szép otthoni teremtetek számukra. A szorgalmas kezek munkáját dicséri az egész otthonuk. Igazi „pénzügyminiszternek” kellett lenniük, hogy mindezt létrehozták.

Az édesanya 1981 óta GYES-en van, most új hivatást választott, a főállású anyaság már folyamatban van.

Csak üdvözölni lehet ezt az új törvényt, mely lehetővé teszi, hogy a nagycsaládok mellett az édesanya otthon maradjon. Ha az anya nem érzi önfeláldozásnak az otthonlétet, akkor nevelhesse nyugodtan gyermekeit, hiszen a legfőbb értéket teremti a társadalom számára.

Szakácsné Molnár Mária

Szent Erzsébet ünnepe: november 19. (1207 — 1231)

Árpád-házi szent Erzsébet 1207-ben született Magyarországon, valószínűleg Sárospatakon.

Apja II. Endre magyar király. anyja merániai Gertrud volt.

Már gyermekkorában eljegyezték őt Hermann, thüringiai tartományi fejedelem kisfiával Hermannal. Ezért Erzsébetet Wartburg várába vitték, hogy a gyermekek együtt nevelkedjenek. Szent Erzsébet ekkor alig múlt még 4 éves.

Hermann és Zsófia asszony szívesen fogadták a kis Erzsébetet, de Ő az idegen környezetben nem érezte jól magát. Magyarországra ritkán jött, híreket is ritkán kapott, ezek közül is a legmeggrázóbb édesanyja meggyilkolása 1213-ban. (Erkel: Bánk bán)

Utána hamarosan meghalt jegyese is, az ifjú Hermann 1216-ban. Ekkor a szülők nem engedték haza, hanem eljegyezték fiatalabb fiukkal. Lajossal. Lajos rajongásig szerette Erzsébetet, s amikor Erzsébet 14 éves lett, fényes menyegzőt tartottak 1221-ben. Erzsébet élete jótékonykodásból állt a betegek és szegények iránt. Három gyermekük született. Lajosnak hadba kellett vonulnia Itáliába — de járványos betegségbe esett és meghalt.

Erzsébet egyedül maradt három gyermekével s a rokonság gyűlölködésével. Eisenachba költözött pénz, élelem és vagyon nélkül. Nagyon szegényen élték.

A szegénység Árpád-házi szentje. Életéről számos monda és legenda maradt fenn. Kötényében a kenyér rózsává változott. Egyetlen Ház sem adott annyi szentet, mint az ÁRPÁDOK-HÁZA.

Női szentjeinek sorát Erzsébet nyitja meg. Élt 24 évet.

Emléke népünk fényessége, példaképe.

Farkas Dezsőné

Üzenet az élőknek...

Emlékezés halottaink napjára

Temetőnk az ünnepekre megrendítően szép volt. A sors is kegyes volt, az időjárás nem festette feketére a krizantémokat, csak hideg lehelletével átsuhant felette.

Nagyon sokan rőtták le kegyeletüket.

Az ünnep naptári helye is lehetővé tette ezt. Már októberben tisztogatták, gyomtanítóulák a sírokat. Az utóbbi évtizedekben ez volt a „legtisztább” halottak napja, kerítésen belül.

Szomorúan tapasztaljuk, hogy a Szegedi Városgazdálkodási Vállalat az idén sem adott lehetőséget az autók parkolására, pedig meg lehetett volna oldani.

Varga János, apjától örökölt gondossággal „vigyázta” a temetőt, délelőtt egyedül, délután pedig hűségese segítőtársával, a német juhásszal. Köszönet neki érte.

A szombati és vasárnap este sötétjét és hidegségét, a gyertyák és mécsesek szelíd fénye járta át. Üzenet nekünk élőknek: világítani s a világosságot nem véka alá rejteni!

(Szerkesztőség)

A Jerneyek öröksége

Az örökséget, még ha az csak eszmei is, illik megbecsülni — ugye így tanítotuk eleink. De azt már nem taníthatták meg, hogy hogyan lehet azt megtartani, mivel állandóan változó korban élünk.

Egy ilyen, inkább történelmi-szellemi örökség eltékozlásáról szeretnék beszámolni, a teljesség igénye nélkül.

A nagymúltú JERNEY családról van szó, kiknek első egyedei már az 1700-as évektől DOROSMA város lakosai majd a következő évszázadban nagy megbecsülésben tartott köztisztviselők. Kezdvé Jerney Mártonnal a város hajdani főbírájával ki 1785-től 1849-ig élt itt. A családi kriptá alatt nyugszik, de vörösmárvány kőkeresztjét ami a bejárat mellett a méltó helyen állt, a nyolcvanas években a Móra Ferenc Múzeum kőtárába szállították, ki tudja milyen elgondolás alapján. (Azóta ott el is törték!) Azután id. Jerney Mihály, kiről kevés történelmi adat maradt fenn, viszont ifj. Jerney Mihály Csongrád Vármegye tiszteletbeli Főszolgabírája s Dorosma város Adópénztárnoka. Továbbá Jerney Zoltán az üzletember, Iván aki a Spanyol háborúban halt meg, Viktor Eszterházi Pálnál gazdasági szakember, és Genfben nyugszik.

És ne feledkezzünk meg Jerney Jánosról sem, sőt édesapjáról, ki szintén a község főbírája volt, gazdálkodott, de fia a tudománynak szentelte életét 1838-tól a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, 44 éves korában útnak indul a Magyarok „őshazáját” felkutatni, előtte lemond dorozsmai örökségéről — nővérei javára és beleveti magát a kutató munkába. Visszatérve több tudományos munkája nemzetközi elismerést vált ki. De meg kell jegyezni, hogy Ő Dorosma történetének első megírója. Ötvenöt évesen, teli tervekkel, de megromlott egészséggel a székesfővárosban Budapesten halt meg. Sírja a Kerepesi Temetőben van.

A Jerneyek még köztünk élő leszármazottjainak, és ott is a leányági Koltayoknak köszönhetjük, hogy egynémely hiányzó láncszemet pótoltak ehhez a kis családfa ismertetéshez. Még az ő édesapjuk is jeles alakja volt Dorozsmának; a harmincas években lakóhelyünkön is dúló „flek tüfuszos” betegek ellátása — mivel körzeti orvos volt — olyannyira kikészítette egészségét, hogy az 1935-ben a halálát okozta. Az ő lányai, és unokatestvére közös elhatározására 1971-ben a kiskundorozsmai temetőben lévő családi kriptát (mint honismereti ereklyét) anyagi okokra hivatkozva, ajándékozási szerződéssel Kiskundorozsma községnek adták — örökre és visszavonhatatlanul.

Tchát nem Szeged városának!

Mégis a Szegedi Városgazdálkodási Vállalat felügyelete alá tartozik a temető és

SZEGEDI VÁROSGAZDÁLKODÁSI VÁLLALAT
6701 SZEGED, PÁCSIRTA U. 1.

Telef: 82 521 SZVV. — Postafiók: 91. — Egyszámúszám: MNR 280 20705

TELEFON:

Központ: 23-988

Tízé L. u. 2-4. 10-181 Temetkezési: Ártala u. 31. 11-984

Távbeszélgetés: 13-067 Temetkezési: Bajai u. 5. 15-928

Ügymester: Babos Ferenc/BSZMÉ.

1C- 155 /1990-25.

dr. Hegyhárv Jánosné
Koltay Edit

Budapest,
Körös u. 40.

1 1 2 2

A Szeged-Kiskundorozsma temetőben levő Jerney család sírboltjával kapcsolatos levelére az alábbiakban tájékoztatjuk:

Amint arról már korábbi levelünkben is tájékoztattuk, vállalatunk a családi kriptát — a Tajthy kriptához hasonlóan — urnaelhelyezési célra kívánja kialakítani.

A Szeged megyei városi Tanács VB., mint az állami temetők fenntartója, szükség költségtérítéséből temetőfejlesztési célra már évek óta nem biztosít költségtérítést, vállalatunknak pedig az átalakítással, illetve az épület állagmegőrzéséhez szükséges felújítással jelentkező többletköltség már olyan mértékű pluszterhelést jelentene az amúgy is veszteséges temetőfenntartási tevékenységnél, amelyet a vállalat egyéb tevékenységei terhére vállalni nem tud.

Kérjük: tájékoztatásunk szíves tudomásulvételét.

Szeged, 1990. december 27.

SZEGEDI VÁROSGAZDÁLKODÁSI
VÁLLALAT

Síró: Géza
főmérnök

Babos Ferenc
tűztervezés.

ezen belül a Jerney kriptá, az 1973-ban történt centralizálás miatt. Készült ugyan 1975-ben egy „Szolgálati Kivonat”, de az sem változtat azon a tényen, hogy 20 év alatt a vállalat semmit sem fordított a kriptáépület állagmegővására, bár a volt tulajdonosok több ízben is szóvá tették leveleikben — de hiába. Koltay Edit, továbbá testvére Mária, és Jerney István mint ajándékozók hiába hivatkoznak az „Ajándékozási Szerződés”-ben foglaltakra és hiábavaló tény az is, hogy az épület műemlék jellegű, a 14. pontban foglalt jogi megkeresést nem követhették, mert a sok bába között elveszett a gyerekek. Nem is csoda, ha azt nem is szerették!

Példaként álljon itt egy válaszlévlé azokból, amit a Városgazdálkodási Vállalat írt a hozzátartozóknak:

Megkérdőjelezendő; hogy az aláhúzott rész manapság fed-e a valóságot? Továbbá ha ennyire nyugós ennek az épületnek a fenntartása, adja át a vállalat a dorozsmai Egyházközségnek, és akkor lehet, hogy másként fog kinézni. Feljogosít erre a kijelentésemre az, hogy immár három éve próbálom megoldani ezt az áldatlan helyzetet. Kivitelező iparosok mégcsak

volnának, kik társadalmi munkában elvégeznék a rájuk háruló feladatot, de nincs finanszírozó szerv, aki az anyagi költségeket fedezné.

Dorozsma értékeit féltő lakosai: fogjunk össze örökségünk, a Jerneyek eszmeisége és a község önállósága érdekében!

Vass József

Jótekonysági est

Lelkes szülők tábora gyermeknevelési célú feladatok támogatására létrehozta a Jerney János Alapítványt. Első nyilvános bemutatók

1993. november 27-én

lesz, amikor az iskola szálaihoz fűződő hivatalos és amatőr művészek kicsinyek és nagyok — szórakoztatják az alapítvány támogatóit. A gazdagok ígérkező műsor

szombaton este

6 órakor

kezdődik, melyre szeretettel vár mindenkit, a Jerney János Általános Iskolába.

Jerney János Alapítvány Kuratóriuma

Milyen a közérzetünk...?

Gyakran tesszük föl ezt a kérdést önmagunknak is de úgy általánosságban is, amikor a jelenlegi gazdasági helyzetéről elmélkedünk... Bizony, nem ártana egy kicsit elgondolkodni az elmúlt néhány év eseményein, történésein, hogyan érintettek bennünket...! Milyen is a közérzetünk...? Erre a kérdésre aztán minden gondolkodás nélkül rávágjuk, hogy nem jó... sőt mondhatnánk úgy is, hogy nagyon rossz...! Amióta megtörtént a rendszerváltás — ha egyáltalán megtörtént — amiben én nem vagyok olyan biztos — mintha minden a visszajára fordult volna. Lehet, hogy túl nagy elvárásaink voltak...? Nem ilyenek képeztük a demokráciát...! Amiben reménykedtünk a szabad választások után, hogy egy szabad, idegen zsarnokságtól mentes rendszer alakul ki a demokrácia jegyében, sajnos még nem valósult meg. De ha tárgyilagosak akarunk lenni, meg kell állapítani, hogy negyven év hibás politikáját nem lehet néhány év alatt rendbehozni. Ha körülnézünk a világban, láthatjuk, hogy sehol nincsen egy minden hibától mentes tökéletes demokrácia. Ezek után fölmerül a kérdés, vajon indokolt-e ez az általános „rossz közérzet” ami oly nagy mértékben eluralkodott az emberekben...? Eltekintve a valódi gondoktól, bajoktól, amelyek mindannyiunkat érintenek, bennem az a gyanú támad, hogy vannak olyan emberek, vagy talán csoportok is, akiknek érdeke az elégedetlenség szítása. Amikor a haza sorsa, a nemzet jövője forog kockán föltre kell tenni a magunk problémáit a magasabb célok érdekében, és ne sírunkozunk állandóan „rossz közérzetéről”. 1945 után az ország romokban hevert, a pusztító túlélés volt a gondunk... És mi tettük a dolgunkat és nem sírunkoztunk, pedig minden okunk meg volt rá. Hogy is bírtuk ki?... Ugy, hogy volt hitünk! Abban bízunk, hogy ez sem tart örökké, mint ahogy minden múlandó ezen a földön.

A múltkor fiatalokkal beszélgetve szóba kerültek a mindennapi gondok, bajok, a mindannyiunkat érintő problémák, szinte áradt belőlük a panasz. Én meg csak döbbenet hallgattam a percekig tartó szóróadatot. És amikor egy fiatal családos ember — aki mellesleg a feleségével együtt állásban van — elmondta, hogy a fiatalág előtt nincs semmi jövő és szajkózta a szólásokat a drágaságról meg a gazdasági helyzetről, akkor úgy csendesen, óvatosan megkérdeztem tőle: „Mondd csak, mennyiért vetted azt az új nyugati kocsit — 730 000 Ft — méltatlankodva tiltakozott.” Tudom, hogy tisztességes, becsületes ember, csak nyugtalanít ez a szemlélet, ahogy ezek a fiatalok látják a dolgokat... Vegyünk egy másik példát. Ugyanakkor házasságot, aki azt igyekezett megmagyarázni, hogy milyen hibás a mostani kormány, milyen rossz politikát folytat, hogy mennyire kilátástalan a helyzet...! Ne is csodálkozunk, hogy az embereknek rossz a közérzet. Az volt az érzésem, hogy ő tudja, hogy kellene csinálni, — mármint a politikát — csak nem áruja el... De hát ne is várjuk el tőle, hiszen ő nem politikus, és ebben igaza van. Azt hiszem mindannyian beleestünk már ebbe a hibába, amikor azt mondjuk „bezzeg én másként csinálnám...! De azzal adósak vagyunk, hogy claruljuk, hogy kellene jobban csinálni. És amikor szóba került az anyagi helyzetük, fűlésziszent, mint akit a szűnyög csípelt... tudja Jancsi bácsi, mi azért szeretnénk ezt a színvonalat tartani, amit eddig elértünk. Ez a „színvonal” pedig a saját ház, a személykocsi, a luxus, a kényelem...! És ez érthető is, csak azt felejtjük el, hogy ezért valami áldozatot is kell hozni...! A szemléletbeli eltérés a középkorú (illetve idősebb) emberek és a fiatalok között. Akik az elmúlt évtizedekben kerültek ki az iskolából, vajon milyen nevelést kaptak...! Meghamisított történelmet és hazug ideológiára épült világnézetet. Így hát ne is csodálkozunk, hogy rossz a közérzetünk...! Miközben olyan szólásokat hallottunk, hogy „gulyáskommunizmus” meg a „legvidámabb barakk”, ugyanakkor gazdaságilag tönkre tették az országot, hát ennek az árát kell megfizetnünk...! Ezt kellene a mai fiataloknak megérteniük. És ha most azt mondjuk, gyerekek srácok, fogjuk össze, úgy mint annakidején a pesti fiatalok példát mutattak a világnak a hősiességéről...! Most nem fegyverrel, de számszámával a kézben mutassunk példát az

élni akarásunkról. Pokolra a rossz közérzettel, ne higgyük azoknak a károgó vézmadaraknak. (Moró)

Gyermekbetegségek

Előrebocsátom, ha mérleget kellene készítenem a rendszerváltás óta eltelt időszakról, az mindenképp pozitív lenne, de nem egyértelműen. Amikor ’90 őszén úgy mondom „átvettük a hatalmat(?)” a városházán egy olyan liberális alternatíva mögé sorakoztunk fel, amit dr. Lippai Pál polgármesteri programja fémjelzett. Ezt a programot a Fidesz és az SZDSZ szakértői segítségével közösen áldottuk meg.

A program két fontos elemet tartalmazott. Egyrészt kialakítani a progresszív várospolitikáját, másrészt lebontani a tanácsi rendszert az önkormányzatiság elve alapján.

Vegyük az elsőt: létezik egy városfejlesztési koncepció, amely komoly és hosszantartó vitákat indukál mind a sajtó hasábjain, mind a közélet egyéb fórumain. Ez így helyes és demokratikus. Teljes egészében azonban csak akkor lesz, ha képesek leszünk a civil szerveződések véleményét beépíteni a koncepció végleges formájában. Lássunk néhány példát, mi valósult meg Szegeden ’90 őszén.

Megőriztük a város működőképességét. De hogy valójában mit is takar ez a közhely, azt nem tudom. A város él és működik, van vízellátás, tömegközlekedés, szemetiszállítás, stb. De azt hiszem, ez csak részben a mi érdemünk, mert nélkülünk is megvolna mindez.

Megpróbáljuk mozgósítani, illetve becsalogatni a tőkét Szeged gazdasági életébe, de a tüke nem engedi magát befolyásolni. Valóban egymásnak adják a kilincset a városházán francia, dán, amerikai, angol és német delegációk, üzletemberek. Igérnek is rendesen, szennyvíztisztítót, repülőterre 600 millió dollárt, toronyórát láncsal, de az ígért marad. Vajon miért? Véleményem szerint, amíg dúl a balkáni háború, épeszű tőkés ide nem fektet be. Másrészt hiányzik a mi fogadókészségünk is. Minden elismerése a Vagyonkezelő Irodának, de ezt a feladatot profi vagyonkezelő gazdasági társaságra kellene bízni, nem hivatalnokokra.

Felülösen kívánjuk kezelni az önkormányzati vagyont, amely főleg ingatlanokból áll. Ugyanakkor a közgyűlés alkotott egy olyan rendeletet, melyet ha végrehajtottunk, elvileg nem marad kiutalható bérlakás Szegeden. Ugyanakkor a lakásigénylések száma meghaladja a háromezretet. Éladunk értékes belvárosi ingatlanokat (illetve ezek bérleti jogát), míg a saját hivatalunk zsúfoltsága szinte lehetetlenné teszi a kulturált ügyfélfogadást.

A dorozsmai művelődési ház rendszeres programjai

Hétfő	17—19	„Alkony” nyugdíjas klub foglalkozásai (páratlan héten)
	14—16	számítógépes játékok gyerekeknek
	16—18	„Bimbó” bábcsoport próbája
Kedd	8—16	BÁLA-vásár
	7—18	„Alkony” népdalkör próbája
Szerda	15—18	Kézműves foglalkozás gyerekeknek
	17—18.30	Kick-box edzés
	18.30—19.30	Női torna
Csütörtök	14—17	Kézimunka szakkör felnőtteknek
	16—17	Néptánc kisiskolásoknak
	17.30—19.30	Jóga
	18—19	A Dorozsmai Napló fogadóórja
Péntek	16—17.30	„Gyöngyvirág” citeracsoport próbája
	16—17.30	„Bimbó” bábcsoport próbája
	17—18.30	Kick-box edzés
	18.30—19.30	Női torna
	19—22	Ultiklub
Szombat	19—22	Blues pince

A cigányklub a régi épületben működik a vendéglő mellett. Csütörtökön 13—17-ig a kisiskolásoknak, pénteken 13—17-ig a nagyobbaknak tart Hajdú Géza foglalkozásokat.

Az ovis illentant vagy angol nyelvtanítást az óvodákban indítanánk (15.30—17-ig), kellő számú jelentkező esetén.

Fejlesztjük a város úthálózatát, megépítjük a harmadik körutat 3—400 millióért mondván: tehermentesíteni akarjuk a várost a kamionforgalomtól, ugyanakkor ez az igény az E75 autópálya építésével maradéktalanul teljesül. Ugy látszik, markánsan tudja érdekeit érvényesíteni a hivatalon belül egy technokrata lobby, melynek csak a tervezés az érdeke, nem a kivitelezés.

S most nézzük a hivatalt. Valóban sor került-e a tanácsi rendszer lebontására. A válasz egyértelmű, sikerült. Igaz, hogy helyette létrehozunk egy háromszor olyan nehézkes rendszert tele útvesztőkkel. A döntési mechanizmus a következő: az iroda, amely a legfőbb döntéshozó szerv, szükségesnek lát egy intézkedést. Ezt előterjesztene a bizottságnak döntésre, de előzőleg a jegyzővel törvényességgel ellenőriztetni, az illetékes alpolgármesterekkel ellenjegyeztetni kell. Ezután az irodavezető értekezlet (kvázi vb) véleményt mond a témáról, s ha minden „zöld” megvan, mehet a bizottság elé, mely dönt. Ezután újra a jegyzőhöz kerül a bizottsági határozat, újabb törvényességi vizsgálatra. Ha nincs kifogás és van elég idő, mehet a közgyűlés elé, ha közgyűlési kompetenciáról van szó. Itt a nyájas olvasó fellélegezhetne, de hátra van még az Egyeztető Tanács döntése, jelesen felvehető-e a közgyűlés napirendjére a téma, vagy sem. Csak ezután kezdődhet a közgyűlési tárgyalás, amely néha színpátié, néha politikai kabaré.

Ezek az önkormányzat gyermekbetegségei Szegeden. A gyógyuláshoz a következőket látom fontosnak megvalósítani a hátralévő időben.

Atfogó szociálpolitikai rendszert kell kialakítanunk, mely minden szegedi polgár számára minimális létbiztonságot nyújt. Ehhez szociálpolitikai térképet kell készíteni, munkaalkalmakat kell teremteni, olyan nagy beruházásokkal, melyek tömeges foglalkoztatást tesznek lehetővé, nem pedig egy szűk elit érdekeit képviselik. Sem a repülőter, sem a technológiai park nem ilyen.

Be kell vonnunk a civil szervezeteket az önkormányzat munkájába és gyakrabban kell az emberek véleményét kikérni közmeghallgatásokon, mert csak a nyilvánosság az, amely feloldhatja a polgár és a közgyűlés közötti bizalmatlanságot.

Véget kell vetni a közgyűlési meddő vitáknak egy új politikai kultúra kialakításával, s ebben partner kell hogy legyen minden városi frakció. Így talán az emberek, a szegedi polgárok megőrizhetnék bennünket jó emlékeztükben.

Jenei Ferenc
önkormányzati képviselő

Te csak maradj!

e	ö	g	o	s	k	a	A	.
o	l	z	F	i	h	ő	a	y
l	Đ	i	d	é	k	d	l	,
é	t	d	o	n	a	n	g	n
s	d	t	m	É	g	m	k	o
t	g	l	n	É	o	l	r	n
r	à	n	t	o	i	,	k	o
b	v	r	a	l	g	F	a	á
k	e	ő	a	a	z	j	y	.

DOROZSMA SPORTÉLETE

Képzjük el, hogy egy idegen vetődik Dorozsmára, és várakozásra kényszerül. Áll a buszmegállóban, bemegy a boltba, esetleg egy kávé vagy üdítő erejéig egy „vendéglátóipari egység-be” ahol az asztalok mellett, a padok felett 4–5 magyar összehajol, és — fociról beszél. Vagy a kézilabdáról...

Talán eszébe jut, hogy itt vége is a sportéletnek, más nincs is. Mielőtt bárki érdekelt megneheztelne rám, kijelentem, hogy kedvenc-szeretett sportágam a foci, ám ha jól körülnézünk, észrevehetünk néhány sikeres embert, aki más területen tevékenykedik eredményesen. Valószínűleg sokan nem is tudják, hogy van nekünk cselgáncs-bajnokunk, európai szintű tekézőnk, atlétánk, autóversenyzőnk... (a többiekéről jelzést vár a Dorozsmai Napló). Sajnos legtöbbjük helyi egyesület híján kénytelen egy-egy szegedi klub hírnevét öregbíteni, de idegenben aratott sikereik megdobogtatják a dorozsmai szíveket is...

Vegyünk egy példát a „Nálunk Nem Túl Népszerű Sportágak” kategóriájából — ez legyen a sakk. Ezt a nagyszerű játékot

mindenütt lehet művelni: otthon a konyhasztalnál, a téren egy padon, a kocsmában a barátokkal, mindegy, csak egy társ kell hozzá, és mehet a játék!

Tisztelettel és szeretettel bemutatom Önöknek Lovai Jánost, aki a Szegedi Textil csapatában sakkozik igen eredményesen, de mégsem elegendő figyelem mellett. Országos egyéni értékszám szerző versenyeken vesz részt, tulajdonképpen egy lépésnyire van a mesterfokozattól. (Kivárjuk...) 1987 óta vesz részt a hajdúszoboszlói Alföld Kupán, első osztályú sakkozók között, tekintélyt parancsoló eredmény — szinte saját költségén! Ez versenyenként 15 000 Ft kiadást jelent. Mindezt csak részben kárpótolják a serlegek, díjak, oklevelek, melyeket otthon őriz.

Mégis szeretett sportága iránti alázatból teszi a dolgát, azzal a (nem is) titkolt reménnyel, hogy szűkebb pátriánkban talán van egy (vagy néhány) vállalkozó szellemű személy, aki ebben fantáziát lát, esetleg pusztán azért segítene, mert ő is — dorozsmai...!

ifj. Farkas Dezső

1928. november 25-én született az ismert dorozsmai közéleti személyiség, akinek halála után az elmúlt hónapokban jelent meg verses kötete.

Egyik verséből idéztünk.

A vers olvasható, ha a sakkfigura lóugrásaival a tábla közepéről indul el a kedves olvasó. A négysoros vers után a szerző neve található, melyet 1993. december 6-ig lehet beküldeni a kiadóhoz.

Októberi rejtvény helyes megfejtése: MDCCLXXVIII = 1778.

Megjegyzés: A valódi évszám 1878. év. Sajtóhiba miatt egy szám (80) elmaradt.

Könyvjutalmat nyertek: Barsi Benjámín (Virág u. 3.); Csonka Pál (Tas u. 33.); Gallai Éva (Barátság u. 15.); Lovai Tiborné (Zalán u. 10.); Szekerke Iván (Újvárosi u. 41.).

SZABÓ ISTVÁN
AUTÓVILLAMOSSÁG SZERELŐ.

Várom régi és leendő ügyfeleimet.

Nyitva:

H—P.: 15.30—18.30-ig

Sz.: 8.00—12.00-ig.

Cím: Nyugati sor 6. (a temető utcája)

OLCSÓ
KÍNAI TERMÉKEK
ÉS MÉTERÁRU

Új helyen az orvosi rendelő mellett,
Negyvennyolcas u. 24.

Várom kedves régi és új vásárlóimat.

ÜNNEPI AKCIÓ!

Izsáki termelői borok és pezsgők december hónapban engedményes áron kaphatók.
Erzsébeti u. 8.

Várom kedves vásárlóimat

UNGI LÁSZLÓNÉ

Közlemény

Lapunk felelős szerkesztője, dr. Anderle Adám hosszabb külföldi kutatóút miatt ideiglenesen felmentését kérte e megbízása alól. Távolléte alatt szerkesztőbizottsági tagsága is szünetel. Helyette a felelős szerkesztői tisztelet Szakácsné Molnár Mária vette át, olvasószerkesztő Ácsné Fekete Ilona lett.

OLVASÓI OLDAL

Reagálás

A Dorozsmai Napló IV. évfolyamának 10. számában „Ki tudja? — dorozsmaiak kellemetlen kérdései” — között olvastuk a szövetkezetre vonatkozó kérdést:

„Ha 1993. május 20-án jogutód nélkül megszűnt a tsz., akkor kik és miért ülnék még most is az irodákban, s ki fizeti őket?”

Kétségtelen tény, hogy 1993. május 20. napi közgyűlés 1/5/1993. kgy. számú határozatában kimondta a József Attila Szövetkezet jogutód nélküli megszűnését.

A gazdálkodó szervezet jogutód nélküli megszűnése esetén végelszámolásnak van helye.

A végelszámolás egy folyamat, amit szigorú törvényi előírások szerint kell lefolytatni.

A végelszámolás alatt is gondoskodni kell a még szövetkezet használatában lévő, mezőgazdaságilag művelhető földek termőképességének fenntartásáról, az állattálmány-ellátásáról, a számviteli törvény előírásainak megfelelő pénzügyi-számviteli munkáról, adatszolgáltatásról, a kintlévőségek behajtásáról.

Polyamatosan végezni kell a részarány-tulajdonban lévő földek visszaadását.

A végelszámolásra az 1991. évi IL. tv. és annak módosításaiban foglalt rendelkezéseit kell alkalmazni.

Ennek alapján:

1. A jogutód nélküli megszűnést kimondó határozatot 1993. május 27-én a Cégbíróságnak megküldtük.

2. A Cégbíróság határozatot hozott a végelszámolásról, majd annak jogerőre emelkedése után a Cégbírói elnökség közölte azt. 1993. október 28. napján jelent ez meg a Cégbírói elnökségben.

3. A közzétételtől számított 8 napon belül a szövetkezetnek értesítenie kellett:

- a Körzeti Földhivatalt,
- adó- és vámhatóságot, illetékhivatalt,
- társadalombiztosítási szervet,
- munkaerőpiaci szervet,
- környezetvédelmi felügyelőiséget,
- bankszámlát vezető pénztárat,
- levéltárat.

4. A végelszámolás kezdő időpontját megelőző nappal, vagyis 1993. október 27. nappal záróleltárt, éves beszámolót, egyszerűsített mérleget kell készíteni.

5. A mérleghől és a hitelezői jegyzékből kiindulva végelszámolási nyitó mérleget kell készíteni, amelyet a közgyűlés elé kell terjeszteni.

(Közgyűlés ideje várhatóan: 1994. január hó).

6. A végelszámolás során a szövetkezet vagyonát értékesíteni kell, illetve a szövetkezet üzletrész tulajdonosai között a közgyűlés döntésének megfelelően lehet felosztani.

7. A végelszámolás befejezésekor zárómérleget, záró adóbevallást és vagyonfelosztási javaslatot kell készíteni, és gondoskodni kell a gazdálkodó szervezet iratanyagának levéltárban történő elhelyezéséről.

A szövetkezet össz aktív létszámából már alig 90 fő dolgozik, és a feladatok szükségességével, csökkenésével még ez a létszám is legalább a felére csökken. Egyre kevesebben „ülnék” majd az irodában.

A végelszámoló igazolt költségeit a gazdálkodó szervezet viseli.

A fentiekben vázoltak alapján látható, hogy a végelszámolás nem végezhető el egyik napról a másikra, a törvényi előírások betartásával azt valakiknek koordinálni, intézni kell.

A végelszámoló a végelszámolás során az adott helyzetben általában elvárható gondossággal köteles eljárni. A kötelezettségek megszegésével okozott kárért a polgári jogi felelősség általános szabályai szerint felel.

Szeged, 1993. november 11.

Szítás Ágoston
végelszámoló

Tisztelt Szerkesztőség!

Legutóbbi — Ilyenek lennének? címmel közlött — olvasói levelem óta még nagyobb megütközéssel vettem tudomásul, hogy nemzeti ünnepeinkről továbbra sem kíván megemlékezni — ha csak néhány sorban is — a Dorozsmai Napló.

Így történt ez március 15-ére és október 23-ára vonatkozóan is. Sok apró-cseprő, meglehetősen kicsinyes cikkecske mellett azért ille néhányszóban említést tenni hivatalos állami ünnepeinkről. Bár igaz, hogy a felelős szerkesztő úr „olyan helyről” jön, ahol éveken keresztül tűzzel-vassal irtották március 15-ének és október 23-ának még a szellemét is. Úgy látszik ebben partnerre lett a T. Szerkesztőség tagjaiban is.

Azt már feltételezni sem merem, hogy véletlenül elfelejtették az ünnepet.

*

A tendencia, amelyet a legutóbbi levélben megállapítottam, sajnos egyre inkább fokozódik. A másként gondolkodókról van szó. A Szerkesztőség kimutatta foga fehérjét, hiszen a másként gondolkodást nem tűri, nem képes érvek ütköztetésével tisztes vitára, csak kijelenti, hogy nem kíván vitázni. Vagy nincsenek is elfogadható érvek? Erre viszont gondolni sem merek, hiszen a Szerkesztőségben többen is vannak, akik gyermekeinket tanítják, oktatják, és az igen nem lenne szerencsés, ha a jövő generációja vélemény alkotására képtelenül lenne nevelve.

Az előző levélben leírtakat természetesen és egyre inkább fenntartom, az abban foglaltakról bármikor-bármivel-bárhon hajlandó vagyok vitatkozni. Ha valaki érvekkel, bizonyítékokkal képes meggyőzni állításaim hamisságáról, azt kész vagyok elfogadni.

*

Rengeteg megválaszolatlan kérdés van Dorozsmán, amelyekről úgy látszik nem kíván a Napló tájékoztatni. Nem akarok tippeket adni, hogy mivel kellene foglalkozni, hiszen jelenleg nem vagyok, nem lehetek döntésük értelmében a Szerkesztőség tagja. Csak nyitott füllel kénc az utcákat járni, hiszen a „Dorozsmai Rádió”

suttogja az információkat, ezeket kellene csak meghallani. Bár az is igaz, hogy ez a suttogás nem hallatszik föl az „elefántcsonttoronyig”. S ez a Rádió most azt is suttogja, hogy már a Nők Lapjának a nivóját sem éri el a Dorozsmai Napló. És ez viszont már minősítés.

Olvasói tisztelettel egy tartalmasabb, minőségibb Dorozsmai Napló reményében: Kiskundorozsmán, 1993. november 11-én.

Földi István

Olvasói levél!

Tisztelt Dorozsmai Napló Szerkesztőség!

Én, mint született dorozsmai lakos, élnék a lehetőséggel, hogy az észrevételeimet tudomásukra hozzam, hátha mód nyílik a problémák megoldására.

1. Már a 70-es, 80-as években ígéretet kaptunk arra, hogy a Jerney és a Barátság utcába bejönnek a helyi járatú buszok. Azóta is változatlan minden, pedig meg lehetne körforgalommal oldani a problémát.

2. A gyermekorvosi és a gyógyszerári ügyeletet miért nem lehet megoldani ekkora közszolgálat?

3. Miért nem lehet Dorozsmán dorozsmai képeslapot kapni?

4. Miért nincs Dorozsmán kártyával működő telefon, és egyáltalán jó telefon?

5. Kire tartozik a temető gondozása és karbantartása? És miért nincs nyitva a temetőben a WC?

6. Miért nincs nyilvános WC Dorozsmán?

7. Mit tesznek a Képviselő Urak a helyi fiatalok kulturális érdekeiért? (mozi, sportlétesítmények, kult. programok)? Nem csak nyugdíjas programokra volna igény!

8. Miért nem lehet Dorozsma Szegedről független? A környező falvak lélekszáma kevesebb, mégis fejlettebb, mint mi.

Köszönöm, hogy elolvasták leveletem!

Tisztelettel:

Czvitkó Anna
és Kovácsné Ocskó Éva, Barátság u. 15.

A kellemetlen kérdésekről...

Úton-útfélen tesznek fel kérdéseket és mondanak véleményt dorozsmai lakosok a Napló szerkesztőinek. Megjelentetéséhez viszont (ki tudja miért?) nevüket nem adják.

Ezért döntött úgy a Szerkesztőbizottság, hogy a közszéjjel forgó témákhoz kapcsolódó kérdésekről átvállalja a felelősséget, tisztázásuk érdekében.

Várjuk az érintettek reagálásait, válaszait!

(Szerkesztőség)

Értesítjük a lakosságot,
hogy a Dorozsmai út 170. sz. alatti

TÁPBOLT
nagy **TERMÉNY**
és **VETŐMAG** kínálat
várja vásárlóit.

Ugyanott
az ÜVEGES továbbra is üzemel.

SZECSÉNYI ANNA KFT.

Tel./Fax: 361-301.

Ha nincsen otthon szene, fája
Jöjjön a **GYURIS KOCSMÁBA!**
Jó itt a fűtés, de még jobb a hangulat,
Ez ha eljön Ön is érzi,
JOBB MINT OTTHON a tévét nézni.
Nyitva: mindennap 07–23-ig.
Dorozsma, Vitorla u. 32.

BÁLA CENTRUM
KENYERGYÁRI U. 2.

VÁSÁRT RENDEZ!

A dorozsmai Művelődési Házban
minden kedden 8–16 óráig.

ÚJ VÁLASZTÉK!

Heverő, franciaágy, kanapé, különféle
szín- és méretválasztási lehetőség.
Olcsó konyhabútor. Beépített és
kiszúrtok egyedi gyártása.
Dorozsmai út 168.
Nyitva: 7–16 óráig. Telefon: 361-219

Személyre szóló
JÁTEK, AJÁNDÉK,
ÉDESSÉG,
DÍSZCSOMAGOLÁS!

A karácsonyi vásár
alkalmával is
szolid árak
fogadják Önt,
rendelését rövid
határidővel teljesítjük.

SZÁNKÓVÁSÁR!

Tőlünk a csomagot személyesen is
elviszi a **MIKULÁS.**
Jerney—Kamilla u. sarok

Dorozsmai
József

December 10-től
FENYŐFAVÁSÁR
KEDVEZMÉNYES
ÁRON
töves ezüstfenyő
kapható!

Primőr áru és déligyümölcs nagy
választékával várjuk vásárlóinkat.
Dorozsmai út 184.

**KARÁCSONYI AKCIÓ A
BÁNYAI CUKRÁSZDÁBAN!**

December 20-ig, aki a karácsonyi
sütemény rendelését leadja, és egy
összegben kifizeti,

10%

KEDVEZMÉNYBEN

részesül.

KARÁCSONYI

KÍNÁLATUNK:

gesztenyés, mákos, diós beigli, sós
masni, és rúd, leveles pogácsa,
alkalomra díszített torták, csemegék
és egyéb édes sütemények.

Szeretettel várom kedves régi és új
vásárlóimat!

BÁNYAI ATTILA üzletvezető.

**TISZTELT
VÁSÁRLÓINK!**

Az év utolsó hónapjában is várjuk
Önöket az alábbi kedvező
árainkkal:

1 literes üdítők	40 Ft	+ üveg
Kőbányai v. sör	30 Ft	+ üveg
Borsodi v. sör	30 Ft	+ üveg
Pécsi szalon sör	32 Ft	+ üveg
Soproni ászok sör	32 Ft	+ üveg
Arany ászok sör	32 Ft	+ üveg
Gold sör	44 Ft	+ üveg
Stefl sör	49 Ft	+ üveg
Amstel sör	56 Ft	+ üveg
Kaiser sör	45 Ft	+ üveg

Pezsgők és minőségi borok kedvező
árral, és választékban kaphatók.

1993. dec. 01–31-ig.

TOVÁBBRA IS AZ ÖNÖK

SZOLGÁLATÁBAN

MÁK MISI, Erdőstarcsa u. 1/A.

**Ajándékozzon
olcsó videofilmet**

az **Éva Video**-tól.

Köszönőként kedvezmény,
KETTŐT FIZET, HÁRMAT VIHET!
december 31-ig.

Nyitva: mindennap 14–19 óráig.
Ádél köz 26. Telefon: 361-725.

Már Dorozsmán is leadhatja előhívandó filmjét!

Minden előhívásnál, nagytáznál 1 db 24 kockás
színes negatív filmet kap ajándékba.

Sooter's

24 kocka előhívása 598 Ft

36 kocka előhívása 798 Ft

ÚJVÁRI LÁSZLÓNÉ ajándékolt.

Dorozsmai út Tas u. sarok.

GONDOLJON AZ ÜNNEPEKRE ELŐRE!

Hetente változó akciós árakkal,
bő ünnepi áruválasztékkal várom kedves vevőimet.

Jelenleg fagyitorta akció ~~250 Ft~~ helyett csak 150 Ft

PÉTER ZOLTÁNNÉ

Dorozsmai út 147.

Mikuláscsomag előrendelést felvesszünk!

Kiadja: Dorozsmai Napló Baráti Kör

Felelős kiadó: Mucsi László. Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság. Hirdetések: Mucsi László (361-961)

Felelős szerkesztő: Szakácsné Molnár Mária. Olvasószerkesztő: Ácsné Fekete Ilona

Szerkesztőség: Atlasz Henrik, Farkas Dezsóné, Moró János, Móra Mihályné, Ocskó Margit, Vass József.

Megjelenik havonta, 3600 példányban.

Észrevételeket, javaslatokat, híreket és közlésre szánt cikkeket a művelődési ház postaládájába, illetve a szerkesztőbizottsági tagokhoz kérjük eljuttatni.

A szerkesztőség tagjaival személyesen csütörtökönként 18–19 óra között találkozhatnak a művelődési házban.

Székhely: Petőfi Sándor Művelődési Ház, Dorozsma, Negyvennyolcas u. 12. Telefon: 361-010

Officina Kft. 6701 Szeged, Pf.: 1121. Telefon: 483-394 — 93-2139